genomen. Mijn vrouw heeft door dit verlies een vreeselijken schok gekregen, doch Goddank fleurt ze de laatste jaren weer wat op. Lucy had er weinig weet van. Ze was een kind van nog geen zeven jaar en heeft jaren later pas de vreeselijke wijze vernomen waarop haar zuster het leven verloor. Natuurlijk zagen we in jaren geen menschen, tenminste niet in dien zin, dat er op het kasteel werd feestgevierd, doch nu is onze Lucy negentien jaar en we mogen toch haar jonge mooie leven niet aan een verdriet van jaren geleden opofferen, nietwaar ? Zoo zijn we dan weer begonnen met de kennissen op onze geboortedagen te inviteeren en thans heeft Lucy haar willetje doorgedreven en geven we aanstaanden Vrijdag weer een bal masqué. Moge het een beter verloop hebben dan dat, waarvan ik je vertelde, Paul."

„En is ook het lijk nooit meer gevonden, Monsieur?" vroeg ik zacht.

„Neen, mijn jongen, maar dat is ook niet mogelijk zooals je zelf zult kunnen beoordeelen als je de rivier op die plaats ziet." — „Kan ik de rivier op die plaats zien ?"

„Ach ja, Paul, maar dan zul je alleen je weg naar het terras moeten zoeken, want in dat gedeelte van het slot komt geen levend wezen meer. Het doet ons te pijnlijk aan. Maar ik zal je den weg wel eens aanduiden en, als je lust hebt en voorzichtig bent, kun je de rivier in al haar schoonheid daar bewonderen."

„Ja, jongen," vervolgde hij na een oogenblik van stilzwijgen, „dat is voor ons een vreeselijke slag geweest. Ik hoop dat je nu mijn uitval van daarstraks zult kunnen verkla-

HET KERKJE TE SANTPOORT AFGEBRAND.

Het aardige dorpskerkje te Santpoort, dat in 1844 door den molenaar van het dorp, Van Brussel, is gesticht en dat het middelpunt vormde van een opgewekt kerkelijk leven, is in den nacht van Zaterdag 26 Februari geheel door brand verwoest. Alleen de consistoriekamer is behouden: van de kerk staan nog slechts de fragmenten van de vier muren. (*V.F.B.*)

ren. De gelijkenis was te treffend om kalm te blijven."

„Volkomen, Monsieur, volkomen," zei ik ontroerd.

Hij reikte mij de hand en stond op.

„Goeden nacht, Paul," zei hij zacht.

„Slaap wel, Monsieur," antwoordde ik.

Peinzend ontkleedde ik mij en nam mij ten stelligste voor binnenkort het terras te bezoeken. Het geheimzinnige had steeds een zekere bekoring voor mij. Thans kon ik mij ook verklaren de kortheid van Madame, toen ik haar over het gezicht op de rivier sprak. Zij kon het mij echter nooit ten kwade duiden ; toch deed het mij leed, dat ik haar onbewust verdriet had gedaan.

Ik had dien avond zeer veel moeite in slaap te komen en kon het arme verongelukte meisje niet uit mijn gedachten bannen. Tegen den morgen pas sliep ik in....

* * *

't Was dan Vrijdag geworden. „Eindelijk," riep Lucy, toen we elkaar 's morgens aan het ontbijt ontmoetten.

Glimlachend zag Monsieur Granville zijn stralend dochtertje aan. Toch meende ik te bemerken, dat zijn glimlach met weemoed vermengd was. Madame was opvallend stil.

Na de geschiedenis, die mij voor enkele dagen was verteld, kon ik de gevoelens van hen beiden eerbiedigen en begreep ik tevens, dat het slechts ter wille van hun kind was, dat feest van hedenavond.

„Welk costuum heb je nu gekozen, Lucy ?" vroeg ik, toen ik 's middags even met haar alleen was.

„Zul je 't niemand vertellen ?" vroeg ze schalks, „dan zal ik het je zeggen. Ik zal een herderinnetje van de bergen zijn. Maar 't is een geheim, hoor !"

„Natuurlijk," antwoordde ik. Ik wilde slechts zekerheid hebben, dat ze zich niet zou kleeden in het costuum, waarin ze zich enkele dagen geleden vertoond had.

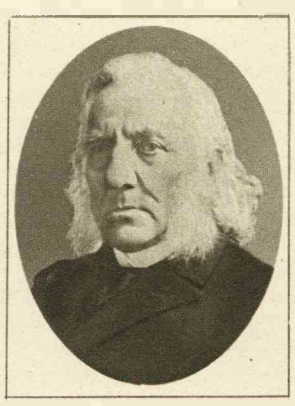
Zeer spoedig na het diner hoorden we reeds het geratel van wielen en kwamen de eerste gasten aan en na nog een goed uur was de benedenzaal gevuld met een bont gezelschap. Zwarte, blauwe en gele domino's, marketensters en gravinnen uit alle tijden lachten vroolijk dooreen of stonden aan de langs den muur geplaatste tafeltjes, waar de ouderen van het gezelschap gezeten waren.

Een oogenblik kwam ik onder den indruk en dacht dat het vóór twaalf jaar juist zóó geweest moest zijn. Mijn oogen zochtten Monsieur Granville en onze blikken kruisten elkaar. Ik wist dat hij dezelfde gedachte had als ik.

De avond had een vroolijk verloop. Lucy was werkelijk

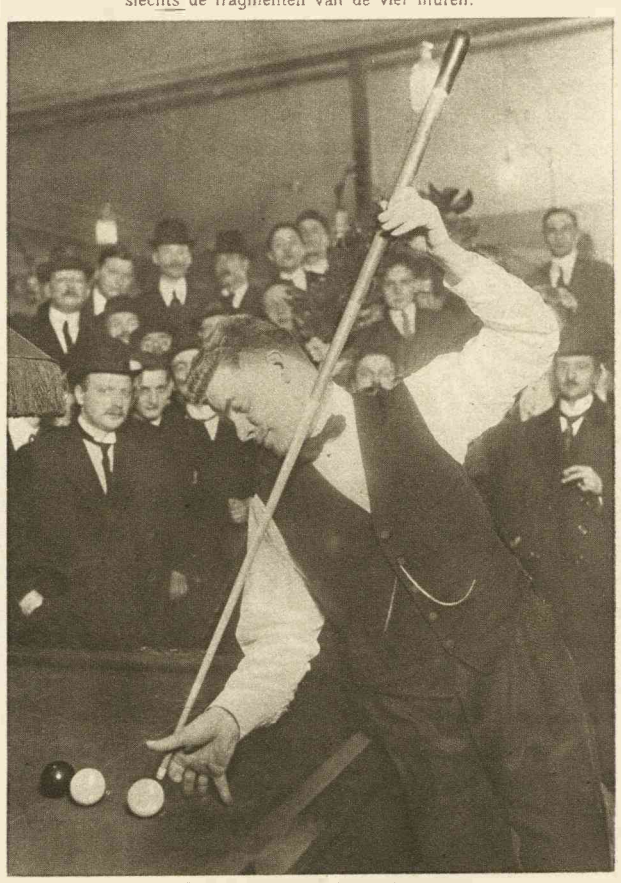

PROF. DR. T. CANNEGIETER.

DS. A. DE PECHER. †

Prof. Dr. T. CANNEGIETER, hoogleeraar in de Theologie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, vierde Maandag 28 Februari onder vele blijken van belangstelling zijn 70sten verjaardag. — Te Gorcum is op 84-jarigen leeftijd plotseling overleden de heer Ds. A. DE PECHER. (*foto Goedhals*).

ROBIJNS GESLAGEN.

Robijns, de Nederlandsche biljart-kampioen, is door den uitstekenden Belgischen speler Hooremans geklopt in den eindwedstrijd op 1 Maart in de „IJsbreker" te Amsterdam. — Hierboven een foto van Hooremans in den eindstrijd. (*V.F.B.*)

H. PIETTE.

W. G. F. SCHÜLER.

Den 21sten Februari herdacht de heer H. PIETTE te Tilburg den dag waarop hij vóór 40 jaar in dienst trad bij de firma A. van Roessel & Zonen, kaardenfabrikanten aldaar. — De heer W. G. F. SCHÜLER, chef de Bureau bij de Mij. tot Expl. van Staatsspoorwegen te Utrecht, herdacht 1 Maart onder vele blijken van belangstelling den dag, waarop hij vóór 40 jaar bij de Maatschappij in dienst trad.

OPENING TRAMWEG ROERMOND-VLODROP.

Op 28 Februari had in tegenwoordigheid van talrijke autoriteiten de officieele opening plaats van den tramweg Roermond-Vlodrop. Onze foto geeft een groep van het dagelijksch bestuur en de genoodigden, die den eersten rit van de feestelijk versierde tram medemaakten.

„VOLKSBOND TEGEN DRANKMISBRUIK".

In de groote zaal van „Ons Huis" te Noordwijk aan Zee was gedurende een week tentoongesteld het Museum van den „Volksbond tegen Drankmisbruik". Wij geven hierboven een foto van de dames en heeren, die de opening hebben bijgewoond. 1. Mevrouw D. Hermanides; 2. Majoor Meijer, die de openingsrede uitsprak; 3. Dr. C. H. Hermanides, voorzitter afd. Noordwijk v. d. Volksbond, die zich veel moeite gaf om het Museum te Noordwijk te krijgen.